

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

devendrachudal@gmail.com

वर्ष : ३६ / अंक : ३४ / २०७५ चैत १५ गते शुक्रबार / 29 Mar., 2019 / मूल्य रु. १०/-

संसदीय सुनुवाई
समितिको औचित्य के ?

काठमाडौं | सम्वैधानिक परिषदले सबै सम्वैधानिक आयोगका प्रमुख सदस्यहरू र राजदूतहरूको नियुक्तिका लागि सिफारिस गरेका व्यक्तिहरूको सुनुवाई गर्न संघीय संसदमा संसदीय सुनुवाई समिति गठन गरेको छ। सम्वैधानिक परिषदले सिफारिस गरेका व्यक्तिहरूको संसदीय सुनुवाई ४५ दिन भित्रमा संसदीय सुनुवाई समितिले गरिसक्नुपर्न सम्वैधानिक व्यवस्था रहेको छ। संसदीय सुनुवाई समितिले ४५ दिनभित्रमा सुनुवाई गर्न नसकेको अवस्थामा सम्वैधानिक परिषदले सिफारिस गरेका व्यक्तिहरूलाई नियुक्ति गर्न कुनै बाधा विरोध नहुने व्यवस्था भएकाले मुस्लिम आयोगका अध्यक्ष समिति गरिएको सुनुवाई तै नभई उनी चैत ८ गते मुस्लिम आयोगको अध्यक्षमा राष्ट्रपति विद्या भण्डारीबाट नियुक्त भएका छन्। राष्ट्रपतिको उपस्थितिमा उनलाई प्रधानन्यायाधिकार चोलेद्र

»» बाँकी ८ पेजमा

तालीलाई www.abhiyanonline.com.np गा पनि पढ्न सकिन्छ।

पहिला बालुवाटार र सिंहदरबार सफा गरौं

काठमाडौं | पछिलो समयमा भ्रष्टाचार बढ्दै गएको छ। त्यसको पछिलो प्रमाण हो सम्वैधानिक आयोग, अखियायर दुरुपयोग अनुसन्धानके आयुक्तले विवादित मुद्दा मिलाइदिने भन्दै घुस लिनु। प्रत्येक दिन सरकारी कर्मचारीहरू घुस लिंदा लिंदै प्रकाउ परिहरेका भएपनि केपी ओली नेतृत्वको सरकारले भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि कुनै ठोस कदम चाला सकेको छैन। अखियायर दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगका पूर्व आयुक्त राजनारायण

»» बाँकी ८ पेजमा

शशांकलाई कसले तस्यो ?

काठमाडौं | जनताले खाहेमा गणतन्त्र, संघीयता, धर्मनिरपेक्षता बारेमा जनमत सग्रह गर्नुपर्छ भनेर कुर्लाई आएका काग्येसका महामन्त्री शशांक कोइरालालाई कसले तस्यो, गतहाता यस्तै अभियक्ति दिएका शशांक कोइरालाको बोली फेरिएको छ। मैले जनमत संग्रहको मैर्ग गरेको होइन भनेर दुई जिब्रे कुरा गर्न थालेका छन् शशांक कोइराला। नेपाली काग्येस राजतन्त्र र हिन्दुराष्ट्रको पक्षमा आउन लाग्यो, चुनावमा खुस्तको राजनीतिक आधार सच्चायो भने के लागेको थियो, काग्येसभित्रका होनहार र भाषी सभापति भनेर चिनिएका शशांक कोइराला आफ्नो बोलीमा आफैमा चिलिएपछि काग्येस सचिवन नसकेको निर्षर्ष विश्लेषकहरूले गर्न थालेका छन्।

आफ्नो असफलता र अर्कमण्यता लुकाउन अरुलाई धक्याउँदै ओली

काठमाडौं | नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली सरकारले विखण्डनवादी स्वतन्त्र मधेश गठबन्धनका संयोजक सिके राजतस्सँग फागुन २४ गते ११ बुँदे सहमति गर्नु र फागुन २८ गते नेत्रविक्रम चन्द्रल नेतृत्वारेको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीका गतिविधिलाई प्रतिबन्ध लगाएपछि राजनीतिक क्षेत्रमा एक प्रकारको तरङ्ग उत्पन्न भएको छ। सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीका केही नेताहरू र प्रधानमन्त्री केपी ओलीको सेनामेनाहरूले चन्द्र समूहसँग पूर्व राजालाई जोडेर अनेक प्रकारका हल्लाहरू फैलाउन थालेका छन्। पूर्वराजा अहिले मात्र होइन पहिले पनि जिल्ला भ्रमणमा निस्कने गरेका थिए। जिल्ला भ्रमणमा जाँदा पूर्व राजाले विभिन्न देवी देउताको दर्शन समेत गर्न गरेका छन्। संविधानत पूर्वराजा देवीको दर्शन नागरिक भइसकेको

पूर्वराजाको मर्यादाक्रम के, जग्ग देऊ सरकार ?

अवस्थामा सत्ताधारी दलका केही नेताहरू र प्रधानमन्त्री ओलीका सेनामेनाहरूले पूर्वराजा र नेत्रविक्रम चन्द्रको सँगाँठ रहेको भूता आरोप फैलाइरहेका छन्। संविधानले राष्ट्रियता, राष्ट्रिय अखण्डता र सार्वभौमसत्ता बाहेकका अन्य सबै कुरालाई परिवर्तनीय मानेको छ। यी तीन कुरा बाहेक अन्य सबै कुरा जनताले चाहेको खण्डमा परिवर्तन गर्न सकिने अधिकार संविधानले नै दिएको हुनाले शान्तिपूर्ण रूपमा पूर्वराजाले देश भ्रमण गर्न उनको अधिकार हो।

पूर्वराजालाई सरकार र राजनीतिक दलहरूले अहिलैसम्म पूर्व राष्ट्राध्यक्षको हैसियतसम्म प्रदान गर्न सकेका छैनन्। सरकारले हालै सार्वजनिक गरेको मर्यादा क्रममा पूर्व राजाको हैसियत काहिंकै उल्लेख गरिएको छैन। पूर्वराष्ट्रपति,

»» बाँकी ८ पेजमा

मन्त्री मगरलाई कारबाहीको माग

काठमाडौं | साफा विवेकशील पार्टीले खानेपानी तथा ढल निकासमन्त्री विना मगरविरुद्ध अखियायर दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगमा भ्रष्टाचार गरेको भन्दै कारबाहीको लागि उजुरी दिएको छ। मेलम्बी खानेपानी आयोजनाको काम सम्पन्न हुन लागेको बेला ठेकेदार कम्पनीसँग मोटो रकम मागेको र ठेकेदार कम्पनीले रकम दिन इन्कार गरेपछि कम्पनीले पाउने भुक्तानी समेत रोकिदैपछि कम्पनी आयोजनाको काम छोडेर आफ्नो देश गएको थियो।

मेलम्बी खानेपानी आयोजना उपत्यकाबासीहरूको प्राण हो उपत्यकाबासीहरूले खानेपानी नपाएर छटपटाईहरूको बेला मेलम्बीको पानी खाने आशामा बसेका उपत्यकाबासीहरूमाथि मन्त्री मगरले खेलवाड गरेकी छिन्। मन्त्रीमा नियुक्त हुनासाथ आफ्नो पहिलो दायित्व नै मेलम्बीको पानी ल्याएर उपत्यकाबासीलाई खुवाउने बताइको थिइन्। पानी ल्याउने समय परिवर्तन गर्दै आगामी वैशाख १, २०७६ देखि उपत्यकाबासीले मेलम्बीको

»» बाँकी ८ पेजमा

सरकार अभिभावको भूमिकामा रहनु आवश्यक

काठमाडौं | सरकारले सीके राजतस्सँग ११ बुँदे सहमति गरेपछि नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेत्रविक्रम चन्द्र (विप्लव) समूहलाई प्रतिबन्ध लगाएको छ। चन्द्र समूहलाई प्रतिबन्ध लगाएपछि उसका केही नेताहरू पक्राउ समेत परेका छन्। चन्द्र समूहलाई प्रतिबन्ध लगाएपछि सत्ताधारी दल नेकपा कम्युनिष्ट पार्टीभित्रै असन्तुष्टिका खरापहरू सुनिएका बेला प्रधानमन्त्री र रक्षामन्त्रीकै बीचमा समेत मतभेद देखिएको छ। प्रधानमन्त्री केपी ओलीले ससदको बैठकमा सोमबार बोल्दै चन्द्र समूहलाई वार्तामा आउन चैत्र मसान्तसम्मको समय दिएको दिन रक्षामन्त्री इश्वर पोखरेलले

»» बाँकी ८ पेजमा

साल्ट ट्रेडिङले दियो ३५ % लाभांश

काठमाडौं | २०२० सालमा ३ पी अर्थात प्राइमेट पार्टनरिप पलिक कम्पनी अन्तर्गत दर्ता भई सञ्चालनमा रहेको साल्ट ट्रेडिङ कर्पोरेशनले आफ्नो ५२ औं वार्षिक साधारणसभा सोमबार सम्पन्न

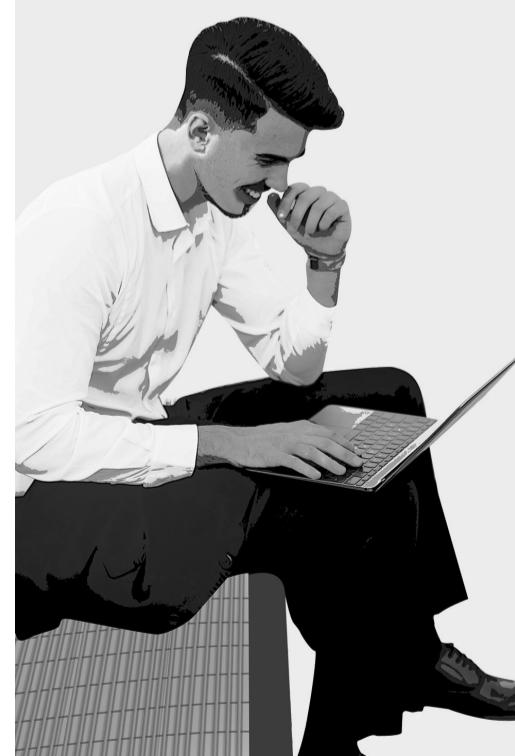
गरेको छ। साधारणसभाले आफ्नो सेयरधनीहरूलाई १० प्रतिशत नगद लाभांश र २५ प्रतिशत बोनस शेयर दिने महत्वपूर्ण निर्णय समेत गरेको छ। साधारण सभाले २०७४/७५ मा भएको मुनाफाबाट आफ्नो ५२ औं वार्षिक साधारणसभा सोमबार सम्पन्न

»» बाँकी ८ पेजमा

prabhu
Online Trading Saving A/C

OnlineDigital
Share Trading

NEPSE मा Online शेयर कारोबार गर्न सकिने।

नि:शुल्क e-banking सेवा। *

NEPSE मा आवङ्ग Broker हरूको आधिकारीक बैंक।

NEPSE को आधिकारीक बैंक्यारिङ्ग बैंक।

* शर्टहरू लागू दृश्यमान।

prabhu BANK

Prabhu Building, Babarmahal
Post Box no.: 19441
Tel: +977 1 4788500
Fax: +977 1 4780588
E-mail: info@prabhubank.com
Url: www.prabhubank.com
Toll Free No.: 16600107777
Swift Code: PRVUNPKA

Checkmate: Pulwama Divides India on War and Peace

The terror attack on February 14 has sharply divided India and has made it difficult for Prime Minister Narendra Modi to use nationalism and anti-Pakistan sentiments to win the upcoming elections. Whoever advised the Indian premier to end the policy of self-restraint and send fighter jets into Pakistan – for the first time in last half-century – did not anticipate that Islamabad has the capability and will to do the same: ditch self-restraint and deliver a similar surprise in self-defense. The resulting dogfight – where Pakistani Air Force jets shot down two intruding Indian Air Force fighter planes, busted a pilot, and then released him in a move that captured global attention – has embarrassed New Delhi.

The Pakistani response, in self-defense, has tested Indian military and diplomacy, and has divided India on war with Pakistan on how to handle Kashmir and on India's military preparedness. These are not topics that Modi wanted raised as he enters the elections season.

The biggest setback suffered by the Indian Prime Minister, who represents India's religious extremist constituency, is internal division. By releasing the captured Indian pilot, Prime Minister Imran Khan has become more popular among Indians, more so than Modi is. Khan's move to release the pilot checkmated the diplomacy of a country five times larger, which is no small feat.

India's Hate-Mongering Problem

For the first time in seventy-one years, an internal resistance is emerging to New Delhi's policy of fostering hate against Pakistan. Slowly and gradually, Indians are speaking up against the official policy that brings out the worst in the country: hate, war-mongering, religious extremism, and celebration of bloodshed.

India started fostering anti-Pakistan sentiments in the late 1990s with the rise of Indian religious extremism. But Prime Minister Modi has turned 'anti-Pakistanism' into an official Indian policy first when he was Chief Minister of Indian state of Gujarat and later when he became Prime Minister.

India started fostering anti-Pakistan sentiments in the late 1990s with the rise of Indian religious extremism. But Prime Minister Modi has turned 'anti-Pakistanism' into an official Indian policy, first when he was Chief Minister of Indian state of Gujarat and later when he became Prime Minister.

One of the most chilling examples of this hate-mongering is what happened in December 2012 to the captain of the Pakistani team in Twenty-20 World Cup Cricket Tournament for the blind at the Indian city of Bangalore. Captain Zeeshan Abbasi, who is partially blind, was served acid in a glass of juice at breakfast. He was rushed to the hospital and survived after a medical procedure. The government in Islamabad at the time ignored the incident, likely in the interest of maintaining

good relations with India. But the incident is significant because it highlights the level of hate that New Delhi fosters in India, teaching ordinary Indian citizens to hate Pakistan and Pakistanis. This level of state-sponsored hate-mongering is unprecedented in any democracy.

For those in Pakistan and saner elements in India who thought it could never get worse, the state-sponsored hate-mongering in India touched new heights after the Pulwama attack on February 14. After fanning these sentiments against Pakistanis for years, India broke new ground with a spike in hate-mongering and violence against Kashmiri citizens living and studying in India.

According to media reports, up to 2,000 Kashmiri male and female students have abandoned their education and returned to Kashmir after physical threats by Indian Hindu extremists following the February 14 attack. This is stunning considering how India has been telling Kashmiris for seven decades that they are Indian citizens.

The attacks against Kashmiris are probably a watershed in India's relationship with Kashmir. This moment could be remembered in history as the time when both Kashmiris and Indians realized that Kashmir will never be a part of India. This is no small development. The attacks against Kashmiris come when the United Nations has called for an international investigation into major abuses in Kashmir by the Indian army and paramilitary forces. This is in addition to the idea of a referendum in Kashmir, which remains an active agenda item in the Security Council.

Pakistan Divides India

Pakistan shooting down two Indian fighter jets and then Islamabad's decision to honorably release the pilot are two masterstrokes that have divided India.

Five-times smaller Pakistan appeared much bigger than India both militarily and diplomatically after this move. But, beyond the battle for perceptions, Islamabad's skillful handling of the Indian provocations led to an unexpected result: a rebellion against Modi and Indian extremists from within Indian public opinion. There was shock at how Modi's rhetoric did not match India's capability to counter Pakistan, and a growing number of Indians were enamored with Pakistani Prime Minister Imran Khan's televised speech on February 27, where he advised Modi that war, if started, will eventually spin out of control of both leaders. He announced the release of the captured Indian pilot in the same speech. The Pakistani Prime Minister assumed a higher moral ground, further proving that any decision by his Indian counterpart to attack would show him as an aggressor. Better still, the speech encouraged reluctant Indians to speak up in opposition to Modi's war agenda. Even the wife of an Indian soldier killed in Pulwama supported Pakistani leader's call for peace

and criticized Modi's government for failure to diffuse tensions in Kashmir that ultimately led to her husband's death.

Five-times smaller Pakistan appeared much bigger than India both militarily and diplomatically after this move. But, beyond the battle for perceptions, Islamabad's skillful handling of the Indian provocations led to an unexpected result: a rebellion against Modi and Indian extremists from within Indian public opinion.

After Pakistani premier's speech, the divide sharpened inside India and Modi appeared isolated in his war agenda both domestically and internationally. This was one of the rare moments when Pakistan, diplomatically and militarily smaller, checkmated India on the global stage. Some Indian observers believe that Pakistan's Prime Minister gained more popularity in India after this crisis. In fact, a news site accused Modi of plagiarizing Prime Minister Imran Khan's speech during his recent election campaign, where he told Muslim Indians that he had raised the question of jailed Indian immigration violators in Saudi Arabia with the visiting Saudi Crown Prince.

It is too early to predict how this divide in India will play out. A red line has been crossed by many Indians who ripped through the blanket of state-sponsored hate-mongering and came out praising the Pakistani leader and Pakistan's remarkable simultaneous use of restraint and self-defense. Could this turn the tide against years of anti-Pakistan hate-mongering in New Delhi? Could the Indian civil society take back their country from the hands of hate-mongering politicians and promote reconciliation with Pakistan and Kashmiris? Are we witnessing that historic moment when ordinary, peace-loving Indians seize the narrative from the hands of Indian religious extremists?

It is too early to get answers to any of these questions. But one

thing is for sure: Pakistan's deft handling of Modi's war agenda has turned the tables on the war party in New Delhi.

Global Embarassment

India's bold attempt to test Pakistan's conventional military threshold backfired spectacularly, losing two jets and possibly several pilots. But a bigger embarrassment is India's international positioning as a military power capable of operating in vast regions from the Indian Ocean to the mountains with China. Particularly affected is New Delhi's ability to contain China.

The dogfight with Pakistan Air Force brought another fact to light: India has no war experience, and its military, though gigantic by size and training, is not battle-hardened. New Delhi has not seen any major war in fifty years. The military has tackled low-intensity conflicts in Kashmir and insurgencies in the northwest. In contrast, in the past five decades, Pakistani military, smaller in size and budget to India's, has dealt with two Afghan wars, a fully-fledged war with India in 1971 and a conflict in 1999, and a war on terror for the past two decades.

This list does not include the protracted conflict at the highest battleground in the world, at Siachen in the Himalayas, where Pakistan and India are pitched against each other.

Pakistan has been sanctioned, destabilized and stabilized several times during these years but each time, Pakistanis have managed to bounce back. This national resilience is one of Pakistan's greatest assets. India has not seen nearly as much action as Pakistan has in these years.

After India's defeat to Pakistan in the air battle after Pulwama, questions about India's military preparedness are beginning to emerge. This discussion has just started, and probably one of the first best articles to explore this is The New York Times' report

titled, "After India Loses Dogfight to Pakistan, Questions Arise About Its 'Vintage' Military."

New Hope

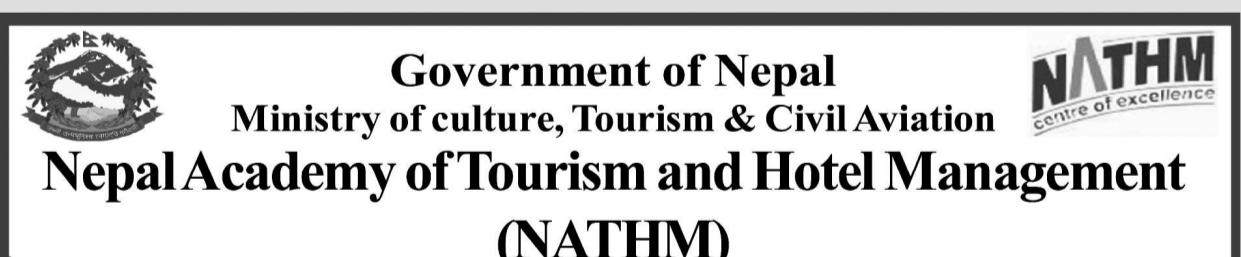
The failure of India's attempt to test Pakistan's conventional threshold and "call Pakistan's nuclear bluff," as many Indian commentators boasted after the Indian airstrike on February 26, has emboldened a segment of India's population to reject the war agenda of their government in New Delhi.

For many years, Indian planners thought New Delhi did not have to resolve disputes with Pakistan and Kashmiris, thanks to India's conventional military superiority.

Pakistan shot down this Indian strategic thinking with the two MiG-21s in Kashmir. The idea that India can go on without resolving conflicts is buried in the Valley of Kashmir.

India has no option to end its seven-decades-old conflict with Pakistan in Kashmir except through sincere conflict resolution. And there are two good news on this: one, many Indians are impressed with the peace overtures of Prime Minister Imran Khan after Pulwama dogfights and are smitten after Khan's release of the Indian pilot. Many Indians believe Khan has the moral high ground over his Indian counterpart, and that India should reciprocate. That exactly is what the international community also expects from India. The second good news is that Pakistan is ready to reciprocate India's steps for peace. This is in addition to the fact that Pakistan itself is changing. Pakistan is dealing with the legacy of the two Afghan wars, cleaning up the mess, focusing on prosperity and regional connectivity.

This is the best time to have a partner in peace in Pakistan, if someone in New Delhi is listening. But the real question is: Is India ready?

"गुणस्तरीय शिक्षा नाथमको उद्देश्य प्रयोगात्मक शिक्षा नाथमको शिक्षा विधि "

तालिम तथा शैक्षिक कार्यक्रमको लागि नाथमलाई सम्भन्नहोस ।

NATHAM

Rabibhawan, Kathmandu

E-mail : natham@mos.com.np www.natham.edu.np

Tel : 01-4270073, 4270605

Contact Address

६० हजार हेक्टर भूमि मिचिंदा पनि सहने कस्तो लोकतन्त्र यो ?

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

नेपालको ६० हजार हेक्टर भूमि मिचिंदा पनि सहनसक्ने कस्तो लोकतन्त्र हो यो ? सुस्तामा ३७ हजार र कालापानी १४ हजार हेक्टर नेपाली भूभाग मिचिंदेका छन्, ती समस्यालाई के कसरी समाधान गर्ने, कुनै सरकारले यसबाटेमा छलफल गर्ने साहससम्म गरेका छैनन्। प्रधानमन्त्री केपी ओलीलाई दुई तिहाइको सरकारको दम्प के चढ्दो, सनक चलेछ, सर्वेसर्वात म छैन्। मैले सिधै सेना परिचालन गर्न पाउनुपर्छ भन्दै संसदबाट कानुन बनाउन लागिएका छन्। यो कानुन पास भयो भने सविधानभन्दा पनि प्रधानमन्त्री माथि हुनेछन्।

कोतपर्वबाट नेपालले के पायो ?

शायद नेकपा नयाँ खालो कोतपर्वबाट पूर्वांडग जुराउँदैछ। देश बिखुण्डकारीलाई अड्कमाल गरेपछि यो कोतपर्वले अनागरिकहरूलाई नागरिक बनाउने छ र आन्तरिक बिद्रोहसँग सेनालाई भिडाएर नेपाली सेना अस्तव्यस्त, ध्वस्त पार्नेछ।

अहिल्यालाई बलात्कार गरेर ईन्द्रले जुन बदमासी गरेका थिए, शायद नेपालको लोकतन्त्रको ईन्द्राशनमा बसेका आधुनिक ईन्द्रहरूले राष्ट्रलाई अफ कमजोर बनाउन राजा, धर्म नष्ट गरेपछि बाँकी नेपाली सेनालाई जनताको सेवकबाट राजनीतिक अर्दली बनाइदिन सविधानअनुसार होइन, प्रधानमन्त्रीको आदेशानुसार चलाउने प्रपञ्च मिलाइदैछ।

प्रजातन्त्र भनिने लोकतन्त्रिक समाजवादलाई रगताम्मे हातले खेलाउँदा राष्ट्र भनै फोहर हुनथाल्यो। असमानता, निरंकूशताको अन्त्य गर्ने नाममा बिधिको शासनलाई राष्ट्रघाती अतिवादतिर डोच्याउने साजिस भइरहेछ। शायद नेपाली पहिचान र लोकतन्त्रको चिहान खन्दैछ नेकपा।

जनयुद्धसमेत मिलेर गरिएको १९ दिने जनआन्दोलनले सफलता पायो र नयाँ नेपाल बनाउँछ भने आन्दोलनका अगुवा सिद्धार्थहरू सत्ता, शक्ति र राष्ट्र सञ्चालनमा गएका थिए। १३ वर्ष भयो, सिद्धार्थ बुद्ध बन्न सकेन। सिद्धार्थ राजनीतिक धर्म नष्ट गर्दैछ, बुद्धको देशमा बुद्धत्व र बुद्धको निर्वाण प्राप्त हुने कुनै लक्षण, संकेतका फिल्कासम्म पनि छैन। जे छ, जनतामाथि, देशबिरुद्ध कुरकमात्र छ। यी सुरसा आसुरी हुन, जे भेटिन्छ, खाइरहेछन्, विदेशी हाजमोला चुसेर पावाइरहेछन्।

बौद्धकालमा छर्षणका श्रवण र निग्रोध भन्तेहरूले ज्ञान वाचन गरेका थिए- युद्ध जिल्लुभन्दा आफै मन जित्तु वास्तविक विजय हो। नम्नै बुद्धको महानिर्वाणाको दुई शताव्दीपछि चक्रवर्ती सप्राट अशोक चण्डाशोकबाट धर्मशोकमा रूपान्तरण हुन लुम्बिनी आए र हतियार बिसाए। आज पनि नेपालको लुम्बिनीमा मैत्री, करुणा, दया, मार्याँ, सद्भावना, त्याग, जिम्मेवारी, मानवता भन्दा ठूलो कही रहेन छ भन्ने सन्देशबाहक बनेर अशोक स्तम्भ खडा छ।

नेपालका हिस्क्र नेताहरू हिसामा स्वर्ग भेटिनेहेछ भन्ने दोषबाट मुक्त हुनसकेनन्।

जनयुद्ध र जनआन्दोलनका बिजेता भनिने कम्युनिष्टहरू मनका आँखामा स्वार्थसुखको पट्टी बाँधेर सत्ता र शक्तिको अन्धबैगमा देखिन्छन्। यसैको परिणति हो, राष्ट्रिय सेना हाँक्ने अधिकार पनि आफैमा राज्ञे महत्वाकाङ्क्षा प्रदर्शन गरिरहेका छन्।

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी र यो पार्टी हाँक्ने दुई पाइलट ओली र प्रचण्डले पढ नैपर्छ लाइब्रियाको इतिहास। ७५ प्रतिशत मत ल्याएर क्रान्तिकारी नेता चार्ल्स टेलर सत्तामा गए। उनको नजरको केन्द्र थियो सत्ता, सत्तामा पुगे। तानाशाही राक्षस उनको दिमागमा चढ्दो र यथास्थितिमा अडिनु र ताशाहीमा ढल्कनुको पीडा मानवताबिरोधी, राष्ट्रघातक भन्ने मुद्दा खेपेर बेहोर्नुपन्यो। अतिले खति हुन्छ भनेको यही हो।

स्मरणीय छ, २०६३ साल साउन ९ गते संसदबाट पास भएको संकल्प प्रस्ताव हो रोम विधान। अर्थात युद्ध अपराध, नरसंहार, मानवताविरुद्धको अपराधमा नेपालको संलग्नता। इतिहास साक्षी छ, पचासको दशकमा जवाहरलाल नेहरूलाई पत्रकारले सोधेका थिए- तपाईंको उत्तराधिकारी को हो ? नेहरूको जवाफ थियो- भारत स्वतन्त्र भिस्को, ४० करोड जनता नै शासनका लागि सक्षम छन्।

केपी ओली, प्रचण्ड अथवा कुनै पनि पार्टीका कुनै पनि नेता भन्न सक्छन्-शासनका भावी उत्तराधिकारी को हुन् ? युवा बेचेर र अपराधी पालेर जो शासन गरिरहेका छन्, न यिनीहरू राजनेता बने, न कसैलाई राजनीति भनेको देश सेवा हो भनेर फेर्नुपर्ने आवाज उठाइरहेका छन्।

नयाँ मुसलमानले प्याज धेरै खान्छ भनेकै जनआन्दोलनको सफलतापछि राजारामीका नाममा रहेका राष्ट्रिय सम्पदाहरूको नाम बदल्ने अभियान नै चलाए यिनले। आजको संसद भवनको नाम वीरेन्द्र अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन केन्द्र थियो, वीरेन्द्र हटाइयो। पछि यी नेताहरूले पढेका प्रमाणपत्र, आफै बाबुआमाको नाम राजारामीको नामसँग मिल्ने देखिएपछि त्यो अभियानलाई बिस्तारै मत्थर बनाएका हुन्।

अब सेनाको शिरको डमरू, सशस्त्र र नेपाल प्रहरीका गण गुल्महरूको नाम केर्ने निर्णयबाट सरकार पछि हटेको छ।

नेपाली सेनामा भक्ति थापा, अमर सिंह थापा, बहादुर शाह, राजेन्द्र लक्ष्मी, बलभद्र कुवरहरूको कमी छैन। नेपाली सेनाले कहिल्ये राजनीतिमा चर्का नराखेकाले पनि यो राष्ट्रिय सेनाका

रूपमा छ। नेपाली सेनाको कमी भनेकै एकोहोरो नमकको सोफो हो। यहीकारण सविधानअनुसार चल्छ भन्छ, चलिरहेको छ। सेनाले दायाँवायाँ नगरेकाले पनि सेनामाथि सलामी, मलामी र गुलामीको आरोप लाने गरेको छ।

गत फालुन २० गते सेनाले शिवारात्रिका दिन सेना दिवस मनायो। सेना दिवस के हो ? शिवारात्रिका दिन किन सेना दिवस मनाइन्छ ? यस्ता प्रश्न पनि उठे। खासगरी इसाईहरूले सेनालाई हिन्दुधर्मसँग जोडेर बदनाम गर्न आभियान नै चलाएका छन्।

भन्ने आवाजको प्रतिकार नगरेर जुन चरित्र देखाए, त्यसले यिनीहरू नेपालीभन्दा पनि अन्तर्राष्ट्रियकरणमा विश्वास राख्ने डलरजिवी हुन भन्ने सबैले छर्लड्गै देख्न पाए। कठै प्रधानमन्त्री, उनले सुशासकको तम्भा र पुरस्कार जनतासँग लिन नसकेर इसाई मुन स्यामसँग लिनुपर्ने दिन पनि देखियो। यिनै प्रधानमन्त्री अब सेना परिचालनको लगाम आफ्गो हातमा लिन कसिसेका छन्। किन ? सवालको जवाफ नेकपा र नेकपा नेतृत्वको सरकारले दिन सकेको छैन।

● ● ●

प्रजातन्त्र भनिने लोकतान्त्रिक समाजवादलाई रगताम्मे हातले खेलाउँदा राष्ट्र भनै फोहर हुनथाल्यो। असमानता, निरंकूशताको अन्त्य गर्ने नाममा बिधिको शासनलाई राष्ट्रघाती अतिवादतिर डोच्याउने साजिस भइरहेछ। शायद नेपाली पहिचान र लोकतन्त्रको चिहान खन्दैछ नेकपा।

● ● ●

र नेपाली सेना र अन्य सुरक्षा निकायका गणहरूको नाम, तिनको चुस्तालगायतका ड्रेसकोड किन हिन्दुधर्मसँग जोडेर राख्ने भनेर फेर्नुपर्ने आवाज उठाइरहेका छन्।

नयाँ मुसलमानले प्याज धेरै खान्छ भनेकै जनआन्दोलनको सफलतापछि राजारामीका नाममा रहेका राष्ट्रिय सम्पदाहरूको नाम बदल्ने अभियान नै सञ्चालित छ। संविधानअनुसार खटाइएका विकास निर्माणको जिम्मेवारी निर्वाह गरिरहेको छ। यो अलग विषय हो कि देशको राष्ट्राष्ट्रक्ष, सरकार प्रमुखले संविधानअनुसार सुरक्षा परिषदको बैठक मार्फत सेनालाई सीमामा खटाउने प्रवच्च गरेको छैन। यसमा सेनाको कमजोरी होइन, शासकको कमजोरी देखिन्छ। राष्ट्रियनीति र संसदको गएगुज्रेको मनस्थितिको कमजोरी देखिन्छ।

सेनालाई सूचना छ। सेनालाई के पनि थाहा छ भने कुनै दुई मुलुकीच खुला सिमाना हुने सक्दैन, जुन नेपाल र भारतीय विद्यमान छ। संसद, सरकार र राष्ट्राष्ट्रक्षले देशको जिम्मेवारी लिनुपन्यो र निर्णय गरेर सेनालाई सीमामा खटाउनु पन्यो, विश्व शान्ति गर्ने नेपाली सेनाले सीमा नियन्त्रण

सेनाको परम्परा छ, त्यो निर्वाह गरिरहेको छ र आफूलाई प्रजातान्त्रिक, मानवाधिकार, समावेशीको साँचोमा ढाल्दै गएको छ। आन्तरिक विपद, विश्वासन्तिमा परम्परा, संविधान र कानुनअनुसार नै सञ्चालित छ। संविधानअनुसार खटाइएका विकास निर्माणको जिम्मेवारी निर्वाह गरिरहेको छ। यो अलग विषय हो कि देशको राष्ट्राष्ट्रक्ष, सरकार प्रमुखले संविधानअनुसार सुरक्षा परिषदको बैठक मार्फत सेनालाई सीमामा खटाउने प्रवच्च गरेको छैन। यसमा सेनाको कमजोरी होइन, शासकको कमजोरी देखिन्छ। राष्ट्रियनीति र संसदको गएगुज्रेको मनस्थितिको कमजोरी देखिन्छ।

सेनालाई सूचना छ। सेनालाई के पनि थाहा छ भने कुनै दुई मुलुकीच खुला सिमाना हुने सक्दैन, जुन नेपाल र भारतीय विद्यमान छ। संसद, सरकार र राष्ट्राष्ट्रक्षले देशको जिम्मेवारी लिनुपन्यो र निर्णय गरेर सेनालाई सीमामा खटाउनु पन्यो, विश्व शान्ति गर्ने नेपाली सेनाले सीमा नियन्त्रण

साल्ट ट्रेडिङ कंपनी लिमिटेड
द्वारा प्रवर्द्धित

डीटी ग्राहांस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

पद्धत्यौ हामी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

जन्यौ ज्यूदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सिर्कियो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहातुर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

अभियान

सम्पादकीय

सम्वैधानिक आयोगहरू सरकारी छायाँ नबनुन्

कौपी ओली नेतृत्वको सरकारले एक वर्ष कार्यकालमा गरेका महत्वपूर्ण कार्यमध्येयोंको एक हो संविधानसँग बाझिएका कानुनहरू निर्माण गर्नु। त्यो बाहेक ओली नेतृत्वको सरकारले खासै उपलब्धिमूलक कार्य गर्न सकेको छैन। नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको ओली सरकारलाई नेकपाकै नेता तथा कार्यकात्मक हरूले काम गर्न नसकेको भद्रै असन्तुष्टि जनाईरहेका छन् भने प्रमुख प्रतिपक्षी दलले ओली सरकारले एकवर्ष कार्यकाल व्यव्यस्थामै खेर फालेको आरोप लगाएको छ। सम्बैधानिक निकायका धेरै पदहरू अहिलेपनि रिक्त रहेका छन्। कहीं दिन पहिला पाँचवटा सम्बैधानिक निकायमा अध्यक्षहरू नियुक्त गरेपनि ती निकायहरूमा समेत सदस्यहरूको पद रिक्त रहेको छ। ठीक त्यसैबेला निर्वाचन आयोग नेतृत्वविहिन अवस्थामा पुगेको छ। निर्वाचन आयोगका प्रमुख आयुक्त डा. अयोधिप्रसाद यादव र आयुक्त इला शर्माले आफ्नो ६ वर्ष कार्यकाल पूरा गरी चैत्र ११ गते अवकास पाएपछि आयोग नेतृत्वविहिन भएको हो। प्रमुख आयुक्त यादव २०६३ सालमा आयुक्तको रूपमा निर्वाचन आयोगमा पुगेका थिए भने २०६९ प्रमुख आयुक्तमा नियुक्त भएका थिए भने इला शर्मासमेत २०६९ मै आयुक्तमा नियुक्त भएकी थिइन्। अहिले उनीहरू दुवैले एकसाथ अवकाश पाएपछि अब आयोगमा तिन आयुक्त मध्येका नरेन्द्र दाहल वरिष्ठताका आधारमा प्रमुख आयुक्तका दाबेदार रहेका थिए। तर अवकाशको मुख्यमा पुगेका केही सचिवहरू समेत प्रमुख आयुक्त बन्नको लागि नेकपाको उच्च तहका नेताहरूको घरमा धाउन थालेका छन्। त्यसरी धाउनेमा संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालयका सचिव दिनेश थपलिया समेत रहेका थिए। १२ गते बसेको सम्बैधानिक परिषद्को बैठकले निर्वाचन आयोगको प्रमुख आयुक्त पदमा थपलियालाई नियुक्त गर्न संसदीय सुनुवाई समितिमा सिफारिस गरेको छ। यसभन्दा अगाडि पनि राजनीतिक भागवण्डामा नियुक्त हुन गरेको भएकाले राजनीतिक भागवण्डा समेत हुन सक्ने सम्भावना समेत रहेको छ। अहिले पनि निर्वाचन आयोगमा १ आयुक्त, अल्पितायार दुरुपयोग आयोग र अन्य केही सम्बैधानिक निकायहरूमा अध्यक्षसहित केही आयुक्तहरूको पद खाली रहेकोले त्यहाँसमेत भागवण्डाकै आधारमा नियक्ति सम्भावना देखिएको छ।

पछिल्लो समयमा ५ वटा संवैधानिक निकायमा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीनिकट व्यक्तिहरू नियुक्त भइसकेका छन् भने मुस्लिम आयोगमा नियुक्त गरिएका समिति मियाँ अन्त्सारीमात्र विवादित रहेका थिए । उनको नागरिकता र शैक्षिक योग्यताको प्रश्न संसदीय सुनवाई समितिमा उठेपनि सत्ताको प्रभावमा परेर संसदीय सुनवाई समितिले कुनै निर्णय नारापछि उनलाई अध्यक्ष बन्ने बाटो खुलेको थियो । राष्ट्रपतिले उनलाई नियुक्त गरिसकेकी र राष्ट्रपतिको उपस्थितिमा प्रधानन्यायाधिश चोलेन्द्र शमशेर राणाले कही दिन पहिला नै अन्त्सारी सहितका पाँचै जनालाई पद तथा गोपनियताको सपथ समेत खुवाईसकेका छन् । पाँच आयोगमा अध्यक्षमात्र नियुक्त भएका र सदस्यहरूको पद खाली रहेको छ भने राष्ट्रिय महिला आयोग, दलित आयोग र आदिवासी जनजाति आयोगमा अध्यक्षसहित सदस्यहरूको पद रित्त रहेको छ । सबै सम्बैधानिक आयोगका अध्यक्षसहित सदस्यहरूको पदावधि ६ वर्षको हुने भएकाले आयोगका अध्यक्ष र सदस्य बन्नेहरूको भीड नेकपाका नेताहरूका घरमा लाग्न गरेको छ । नेकपाभिर पनि गुट र उपगुट भएकाले गुटगत नियुक्त हुने सम्भावना देखिएको छ । पहिलो नियुक्त भएका ५ जनापनि गटगतकै आधारमा नियुक्त भएका थिए ।

निर्वाचन आयोगका आयुक्त रहेका व्यक्ति नै प्रमुख आयुक्तमा नियुक्त भए काम गर्न सजिलो हुने आयोगका कर्मचारीहरूको भनाई रहेको छ। काम गरिरहका आयुक्तले सबै कुरा बुफेका र नेतृत्व लिन समेत सहज हुने भएकाले नरेनद दाहाल नै प्रमुख आयुक्तमा नियुक्त हुने सम्भावना भएपनि सरकारले दाहाललाई पत्थाउन सकेन। अवकाश प्राप्त प्रमुख आयुक्त यादवको नेतृत्वमा संघ, प्रदेश र स्थानीय तह हुँदै राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति गरी संघको निर्वाचन गराएका यादव नेतृत्व समेत विवादमुक्त रहन सकेन। गाडी खरिद देवि अर्थिक मामिलामा अपारदर्शी खर्चले बैरुज बढाएको र भरतायुरमा मात्रप्र च्यातिएको विषयमा उनले माओवादीको पार्टीलाई लिएको आरोप उनीमाथि लागेको थियो। आयोगले तोकिदिएको उम्मेदवारको खर्चलाई नियन्त्रण गर्न नसकेको भन्दै उनीपनि अर्थिक मामिलामा चुकेको आरोप उनीमाथि लागेको छ। नेतृत्वले समैव्याधानिक आयोगका हैसियत कायम राख्न सकेको थिएन। प्रमुख आयुक्तहरूको पटक पटक प्रधानमन्त्रीलाई भेटेका थिए त्यसबेला सबैव्याधानिक आयोग सरकारको छायाँमा परेको आरोप आयोगमाथि लागेको हुनाले अब आउने प्रमुख आयुक्तले न्यस्तो आरोपबाट बच्न सक्नपरदैछ।

सम्बैधानिक आयोगहरूमा अध्यक्षसहित ४ जना सदस्य रहने सम्बैधानिक व्यवस्था रहेको छ अहिले अलित्यार दुरुप्योगा अनुसन्धान आयोगमा समेत दुई आयुक्त पद रिक्त रहेको र अन्य कैहीमा समेत पदहरू रिक्त भएकाले अविलम्ब त्यस रिक्त पदहरू पूर्ति गरी आयोगहरूलाई पूर्णता दिन सम्बैधानिक परिषद् र सररकारको कर्तव्य हो । सम्बैधानिक परिषद्ले अध्यक्ष सहित सदस्यहरूको नाम नियुक्तिका लागि संसदीय सुनुवाई समितिमा सिफारिस गर्ने र संसदीय सुनुवाई समितिले छानवित गरी नियुक्तिका लागि राष्ट्रपतिलाई सिफारिस गर्ने सम्बैधानिक व्यवस्था रहेकाले अरु आयोगहरूमा अध्यक्षसहितका सदस्यहरूको पद रिक्त राखिन उपयुक्त हुँदैन । योग्य, सक्षम र कुनै पनि पार्टीको सदस्य नभएका व्यक्तिलाई नियुक्त गरेर मात्र त्यस्ता आयोगहरूको मर्यादा कायम हुन सक्छ । पार्टीको कार्यकर्ताहरूलाई नियुक्त गरिएको छण्डमा त्यस्ता आयोगले चाहेजस्तो प्रतिफल दिन नसक्ने र उत्तीर्ण हस्तरकारी तलब भत्ता लगायतका अन्य सुविधा खाएर सरकारकै गुणागानमा मात्र लान्ने भएकाले सम्बैधानिक आयोगहरूको मर्यादा कायम राख्नका लागि पनि सरकारले बेलैमा ध्यान दिएर उपयुक्त व्यक्ति छोट गर्नुपर्ने आवश्यकता देखिन्छ । दुई तिहाईको दम्भ सम्बैधानिक आयोगका पदाधिकारीका नियुक्तिमा पनि किमार्थ उचित हुन सक्दैन भने हामीले ठानेका छौं ।

फरमानले मात्र समस्याको समाधान हुन सक्दैन

• देवेन्द्र चूडाल

devendrachudal@gmail.com

हुने नीतिगत भ्रष्टाचार गाउँ गाउँमा मात्र होइन वडा वडामा पुगेको छ । स्थानीय निकायहरू भ्रष्टाचारका अखडा बनेका छन् । कागजमा विकास निर्माणका कार्य भएका भएपनि विकासले गति लिन सकेको छैन । प्रदेश सरकारहरू समेत भ्रष्टाचारमा डुबेका छन् । प्रदेश सरकारहरूले पहिला आफैनै सुविधाका लागि सवारी साधन खरिद गर्दा भ्रष्टाचार भएका समाचारहरू प्रकाशित प्रशारित हुँदा तपाईंको सरकार किन मौन ? मुलुकमा स्थापना भएका ७ वटा प्रदेश मध्येका ६ वटा प्रदेशमा तपाईंकै पार्टीको सरकार रहेको छ । अहिले पनि तपाईंकै पार्टीका नेताहरूले भ्रष्टाचार गरिरहेका छन् । तपाईंले दोस्रो पटक प्रधानमन्त्री हुँदा आफूलेपनि भ्रष्टाचार नगर्ने र अरुलाई पनि भ्रष्टाचार गर्न नदिने प्रतिवद्धता जनाउनुभएको थियो । त्यो प्रतिवद्धता अहिले कता हरायो ? तपाईंकै स्वकिय सचिवसमेत म्यानपावर कम्पनीको सञ्चालक रहेका र त्यहाँ उनले तपाईंकै नाम लिएर म्यानपावर कम्पनीबाटै ठगी गरिरहेका छन् । तपाईंकै वरिपरि वस्नेले भ्रष्टाचार र गैरकानुनी कार्य गर्दा तपाईं मौन रहनको अर्थ के ?

सिंहदरबारको अधिकार गाउँ गाउँमा पुगदा जनताले ताली बजाएका थिए । आज तिनै जनता भन्न थालेका छन् पैसा नदिएसम्म हाम्रा कामै हुँदैन भनेर खोई जनताले अधिकार पाएको ? संघीयता भनेको पार्टीका कार्यकर्ताहरूलाई जनताले तिरेको करबाट तलब भत्ता लगायतका अन्य सुविधा खुवाउनका लागि मात्र हो कि जनताका समस्याहरू समाधान गर्नका लागि हो ? प्रधानमन्त्रीजस्तो गरिमामय पदमा रहेका व्यक्तिले चौवानी सदस्यले जस्तो बोल्न मिल्दै कि मिल्दैन ? संविधानले दिएको अधिकार सबै नेपाली जनताले समान रूपमा उपयोग गर्न पाउनुपर्दछ । राष्ट्रिय अखण्डता, राष्ट्रियता र सार्वभौमसत्ता जनतामा निहित रहने बाहेकका अन्य सबै कुरा परिवर्तन गर्न सकिने अधिकार जनताले पाएका छन् । त्यो कसैको दयामयाले दिएको अधिकार नभएर संविधाले नै दिएको अधिकार हो । पूर्वराजाले कसैलाई भेटै नहुने र आफ्नो पक्षमा जनमत सिर्जना गर्न नपाउने किन ? जनताले चाहेको खण्डमा मुलुकमा राजतन्त्र स्थापना हुन सक्छ त्यसलाई कसैले रोकेर रोक्न सकिने अवस्था छैन त्यसैले राजतन्त्रका बारेमा नबोल्न तरपाइले दिएको फरमानको कुनै औचित्य छैन । सबै राजनीति समस्याहरूको समाधान हुन सक्छ । त्यो समाधान हो सरकारले जनताले चाहेजस्तो काम गरेर देखाउन सक्नुपर्छ । तुझे तिहाईको दम्भ बोकेर मात्र सरकार अधि बढ्ने हो भने जनताले अवश्यपनि विकल्प खोज सक्छन् खोजनुपर्दछ ।

प्रधानमन्त्री केपी ओली नेतृत्वको सरकारले चाहेको खण्डमा जस्तासुकै समस्याको समाधान गरि मुलुकलाई विकासको मार्गतर्फ सहज रूपमा अधि बढाउन सक्छ । सबै राजनीतिक दलहरूसँग सहकार्य गरेर जनतालाई साथमा लिएर अधि बढने हो भने विलव समूहको राजनीतिक अन्त्य र विखण्डनको राजनीतिको सम्भावना नै देखिँदैन । त्यसैले अन्य दलहरूलाई गाली गलौज गर्नुभन्दा सरकार सञ्चालनमा भएका त्रुटीहरू सच्चाउँदै अधि बढेको खण्डमा अझैपनि तपाईंलाई नेपाली जनताले विश्वास गर्न सक्छन् । आफैमात्र ठीक अरु सबै गलत भन्ने भान यदि तपाईंमा परेको भए त्यो तपाईंकै लागि प्रत्युत्पादक हुनसक्छ । सरकारले मुलुकलाई भ्रष्टाचारमुक्त बनाउन सक्नुपर्दछ । पछिल्लो समयमा मुलुकमा भ्रष्टाचार बढेको छ । प्रत्येक दिन सरकारी कर्मचारीहरू घुस लिँदा लिँदै रङ्गेहात पक्राउ परिहेका छन्, यसैले प्रमाणित हुन्छ ओली सरकार पनि भ्रष्टाचारमै ढुबेको छ भनेर । सिंहदरबारभित्र हुने नीतिगत भ्रष्टाचार मात्र नियन्त्रण हुने हो भने पनि मुलुकले तुलो

उपलब्धी हाँसिल गर्न सकछ । त्यसका लागि पहिला बालुवाटार र सिंहदरबार सफा हुनु आवश्यक छ । ठुला ठुला गफ र उखान टुक्काले मात्र मुलुकमा आमूल परिवर्तन हुन सक्दैन ।

संघीयता र समावेशितामा कांग्रेस प्रष्ट

• अतहर कमाल नुसलगान

ने पाली कांग्रेसमित्रको विवाद कुनै ढुलो होइन। महाधिवेशन नजिकिंदै जाँदा विभिन्न पक्षले महाधिवेशन प्रतिनिधिहरूलाई आआक्ने पक्षमा पार्नका लागि निर्वाचनमा हुन सक्ने फाइदालाई ओकलन गरेर विभिन्न किसिमका प्रयास गरिरहका छन्। बाहिरबाट हेव्वा यो विवाद देखिएला तर वास्तविकता भनेको यो प्रजातान्त्रिक प्रक्रिया हो र यसलाई विवाद भन्न मिर्दैन। तर पार्टीको आधिकार बैठकमा छलफल हुँदा बाहिर आएको जस्तो विवाद देखिएदैन। तर, पछिलो चरणमा विवादजस्तो कुराहरू आएका छन्। महासमिति बैठकपश्चात् केन्द्रीय समितिको बैठकबाट विधान सर्वसम्मतले पारित भइसकेपछि केही विषयहरू विवादित हुन पुगेको हो। त्यसैले यस्ता कुराहरू महाधिवेशनलाई नै मध्यनजर गरेर आएका छन्।

विवादका लागि विवाद खडा गर्ने मान्छेहरू जहिले पनि खुल्ला हुन्छन्। यस्ता किसिमका विवाद खडा गर्नका लागि कुनै किसिमको नियम कानून अथवा अन्य कुराहरू आवश्यक हुँदैन। कांग्रेसको महासमिति बैठकमा विधानमै सर्वसम्मतिबाट गर्ने विषयहरू छन्। त्यही विषयलाई केन्द्रीय समितिले प्रस्तावको रूपमा लैजान सक्छ। अर्को कुरा महासमिति सदस्यहरूले एक तिहाइले हस्ताक्षर गरेर विधानमै आवश्यक संशोधन हुनुपर्छ भनेर प्रस्ताव दर्ता गरेर दुई तिहाइले प्रस्ताव पारित गर्ने भनिएको छ। यहाँनिको के भयो भने महासमिति बैठकबन्दा पहिले पटक-पटक केन्द्रीय समितिको बैठक बस्यो र सहमति हुन नसकेका विषयहरूले बैठक नै प्रभावित हुने अवस्था भएपछि एउटा विषयमा सहमतिमा पुग्यो। सहमति भएर अगाडि बढिसकेको विषयमा पनि कतिपय साथीहरूले हैन यो गलत भयो भनेर नोट अफ डिसेन्ट पनि लेख्नुपर्याको छ। अहिले आएर नोट आफ डिसेन्ट लेख्ने हो भने यसभन्दा अगाडि किन सर्वसम्मत भनेर लेख्नुपर्याको छ। यो प्रश्न उहाँहरूलाई गर्न सकिन्छ। तर त्यसरी पार्टी चल्दैन। त्यसैले पार्टीभित्र द्वन्द्वको परिस्थिति सिर्जना हुनसक्छ। उहाँहरूले सभापतिले पेलेर लैजान खोज्यो भने आरोप लगाउनुपर्याको छ, यो सरासर निराधार हो। हामीले हेर्न भनेको दस्तावेज र त्यसको विधि प्रक्रिया हो। त्यसैले उहाँहरूले महाधिवेशनमा आफ्नो स्ट्रेच कायम गर्नका लागि यस्ता कुराहरू गर्नुपर्याको हो।

कांग्रेसको केन्द्रीय समितिले विधानको विषयमा छलफल गयो, यसलाई कार्यसमितिमा राखिन्छ, निर्णय गर्ने बेलामा कुनै कुरामा सर्वसहमत पनि हुनसक्छ, कुनै विषय अल्पमत र बहुमत पनि हुनसक्छ। किनभने लोकतान्त्रिक विधि नै यही हो। अल्पमतले सत्ता सञ्चालन गर्न खोजेको भए लोकतान्त्रिक विधिको उपहास हुन्यो। हात्रो लोकतान्त्रिक परिपार्टी नै के हो भने जोसँग बहुमत छ उसले शासन सत्ता सञ्चालन गर्ने हो। हामीले संसदीय व्यवस्था, लोकतान्त्रिक विधिलाई मानेका छौं। जुन विषयमा सर्वसम्मत हुन सक्दैन त्यसलाई अनन्तकालसम्म बन्धक बनाएर राख्न पनि त उचित हुँदैन। त्यसैले लोकतान्त्रिक विधिबाट पार्टी चलेको छ। त्यसैले लोकतान्त्रिक विधिअनुसार नै विधानको सर्वसम्मतबाट प्रस्ताव गएको हो। कांग्रेसको विधानमा संशोधन गर्नका लागि दुईटा बाटो मात्रै छ। एउटा केन्द्रीय कार्य समितिले निर्णय गरेर विधान संशोधन माथि लैजाने अथवा महासमिति र महाधिवेशनमा एक तिहाइ सदस्यले हस्ताक्षर गरेर त्यसमा दुई

तिहाइ पुन्याएर संशोधन गर्न सक्छ। ती दुइटै विधिबाट नआएको विषयलाई कर्तृत मेरो स्वार्थ र चाहाना छ भव्यैमा हुँदैन। किनभने नेपाली कांग्रेस त सबैको पार्टी हो। नेपाली कांग्रेसले समावेशीको मुद्दालाई समेटयो त्यसकारण महासमिति बैठक समाप्त हुनासाथ चारैतर प्रसंशाको विषय भयो। किनभने कांग्रेसले संविधानको भावनाअनुरूप आठवटा कलस्टर तय गन्यो। कांग्रेसले संघीयतालाई मानेर आफ्नो मोडलिली तय गन्यो। संघीयता र समावेशितामा नेपाली कांग्रेस गइसकेपछि त्यसको आलोचना गर्नु उपयुक्त होइन। कतिपयले समावेशीअनुसार उही पुरानै अनुहार आउँच्न भन्ने युनासा गर्नेछ। तर, अनुहार त नयाँ र पुराना पनि हुन सक्छन्। ती कुरा त मतदाताले तय गर्न कुरा हो।

गत वर्षको निर्वाचनमा जसरी नेपाली कांग्रेस कमजोर भएको देखियो

उमेदवार ढुगो लगाउनु नै रहयो। कांग्रेसको पराजयो कारण अन्तर्घात मात्रै होइन यसका विभिन्न पाठाहरू छन्। हामीले मतको संख्या हेर्न हो भने २०७० को निर्वाचनभन्दा अहिले मत बढी देखिएको छ। प्रतिनिधित्वको विषयलाई हेर्न हो भने समाप्ताकिमा पनि राम्रै अवस्था आएको छ। तर, दुईटा पार्टी एक ठाउँमा मिल्दा एक दुई मतले हार/जीत हुँदा त्यो ढुलो कुरा होइन। तर, संख्याको आधारमा अहिले हामी निश्चितरूपमा कमजोर देखिएका छौं। त्यसैले गर्दा अहिले हामी जुन अवस्थामा आइपुगेका छौं त्यो अन्तर्व्वच्छले मात्रै होइन। हामी पनि मधेशका दल वा तत्कालीन माओवादीसँग गठबन्धन बनाएर जानसक्यौ। गठबन्धन बनाएर जान सकेको भए कांग्रेसको अवस्था धेरै राम्रै हुन्थ्यो।

विधि र विधानबाट आएको समाप्तिलाई कसैले हटाउन सक्दैन।

• • •

विवादका लागि विवाद खडा गर्ने मान्छेहरू जहिले पनि खुल्ला हुन्छन्। यस्ता किसिमका विवाद खडा गर्नका लागि कुनै किसिमको नियम कानून अथवा अन्य कुराहरू आवश्यक हुँदैन। कांग्रेसको महासमिति बैठकमा विधानमै सर्वसम्मतिबाट गर्ने विषयहरू छन्। त्यही विषयलाई केन्द्रीय समितिले प्रस्तावको रूपमा लैजान सक्छ। अर्को कुरा महासमिति सदस्यहरूले एक तिहाइले हस्ताक्षर गरेर विधानमै आवश्यक संशोधन हुनुपर्छ भनेर प्रस्ताव दर्ता गरेर दुई तिहाइले प्रस्ताव पारित गर्ने भनिएको छ।

• • •

यसको विभिन्न पाठाहरू छन्। अहिले यथार्थ र सत्य हामीले मूल्यांकन गर्नुपर्छ। किनभने पहाडको निर्वाचनमा दुईवटा कम्युनिष्ट पार्टी एक ठाउँमा आयो, स्वाभाविकरूपले कांग्रेस कमजोर भयो। यसै, तराईका दलहरूसँग पनि निर्वाचनमा चुनावी सहकार्य हुन सकेन, जसले गर्दा कांग्रेसको सिट कम हुन गयो। कही न कही गुटउपगुटभन्दा पनि अन्तर्घातले पार्टीलाई ढूले क्षति भयो। तर, निर्वाचनमा कांग्रेसले पराजय बेहोर्नुको मुख्य कारक विभिन्न दलबीच चुनावी मोर्चाबन्दी, पुरानै अनुहारहरूलाई उमेदवार बनाइनु र अन्तिम समयमा

मेरो अनुहार, व्यवहार, कार्यशैली कसैलाई मन नपर्ना, तर त्यो अनुसार, व्यवहार र कार्यशैली विधि र विधानबाट आएको हो नि। यदि सभापति देउवालाई हटाउन कसैले चाहन्छ भने त्यसका लागि विधि र विधान चाहियो नि। त्यो विधि भनेको कांग्रेसको महाधिवेशन नै हो। त्यो विधिसम्म त कुर्नैपनि हुन्छ नि।

अलि महाधिवेशन हुने सम्भावना नै छैन। कांग्रेसको इतिहासमा अहिलेसम्म यस्तो अवस्था आएको छैन। निर्वाचन आयोगमा नेपाल कांग्रेसले यदि आफ्नो नै विधानअनुसार पाँचवर्षी कार्यकाल पूरा गरेर पनि महाधिवेशन गर्दैन भने पार्टी

नै खारेज हुने अवस्थामा जानसक्छ। त्यसकारण यस्ता कुराहरू जनमत जुटाउनका लागि गरिने प्रपञ्चहरू मात्रै हो। यसले उहाँहरूलाई पनि फाइदा गर्दैन। किनभने जो अहिले अर्लिं महाधिवेशनको पक्षमा हुनुहुन्छ, जसले देउवालाई हटाउनुपर्छ भनिरहनुभएको छ, उहाँहरूले हिजो पार्टी सञ्चालनमा पुग्नुभएको थियो। आफूले गर्न नसक्ने अनि आज अलि अधिवेशनको परिणाम पनि उनकै फेवरमा जान्छ भन्ने पनि छैन नि। केही समस्याहरू छन् भने टेबुल टक गरेर समाधान गर्नुपर्छ। त्यसलाई सभापतिले पनि सरल र सहज तरिकाले त्यसकारणले नेपाली कांग्रेस चुप लागेर बसेको अवस्था छैन।

नेपाली कांग्रेस विभिन्न मुद्दाहरूमा

आफ्नो प्रभावकारी भूमिका निर्वाह गरेको छ। मुलुकमा देखिएका हरेक जल्दावल्दा मुद्दाहरूमा कांग्रेस खरो रूपमा आफ्नो प्रस्तुती दिँदै आएको छ। सभामुख र उपसभामुख फरक-फरक दलहरूबाट हुनुपर्छ अन्यथा सदन चल्ने दिन्नौ भन्ने परिस्थिति हामी सिर्जना गर्न सक्यौ। मुलुक अहिले शान्ति प्रक्रियामा गइसकेपछि फेरि द्वन्द्व चर्काउनेतर्फ कांग्रेस लाग्दैन। विभिन्न ब्रष्टाचारका मुद्दाहरूमा कांग्रेसले खरो रूपमा आवाज उठाएको छ। कर्मचारीहरूको समस्याका विषयमा पनि कांग्रेसले आवाज उठाएको छ। त्यसलाई सभापतिले नेपाली कांग्रेस चुप लागेर बसेको अवस्था छैन।

(मधेश दर्पण फिचर सेवा)

Every game. Everything about the game.

साबै एपेल

www.sabaikhel.com

/sabaikhel

info@sabaikhel.com

@sabaikhel

For Advertisement: sabaikhel@gmail.com

@ Rs. 100 Only
GET 1GB PER DAY

Happy WEEKEND Pack

FRIDAY SATURDAY SUNDAY

FOR SUBSCRIPTION

*1415#

For more information please visit: www.ntc.net.np

facebook

पहिचानवादीहरूबीच एकीकरणको अपरिहार्यता

सत्तोष मेहता

मधेश आन्दोलनको क्रममा थरूहटमा थारूहरूको विद्रोह स्वरूप टीकापुर दुखद घटना उपर रेशम चौधरी सहित ११ जनालाई जन्मकैद तथा लक्षण थारू सहित अन्यलाई कैद सजाय कैलाली जिल्ला अदालतले फैसला सुनाएको छ। यो फैसला दुर्भाग्यपूर्ण मात्र नभई त्रुटिपूर्ण पनि रहेको छ। संघीय संरचना अन्तर्गत थारूहरूको ऐतिहासिक बसोबास रहेको कैलाली, कञ्चनपुर, बाँके, बदिया, दाढ लगायत तराइको जिल्लाहरूलाई समेत थरूहट र थारूवान राज्य हुनुपर्छ भनेर सबै पार्टीका थारूहरू एकजुट भएर आन्दोलन गरिरहेका थिए। यसरी नै थारूहरूलाई तराइको जिल्ला दिनु हुँदैन भनेर विभिन्न पार्टीमा रहेता पनि सबै पहाडेहरू एक भएर अखण्ड सुदूर परिचयको नारा उरालिरहेका थिए। तात्कालीन एमाले, माओवादी, कांग्रेस सबै पार्टीका पहाडेहरू थरूहटको विरुद्ध एकजुट भएको र सबै पार्टीमा रहेका थारूहरू पनि एक जुट भएकोले त्यस क्षेत्रमा कुनै पनि फैसला भयानक भडप हुने स्थिति थिए नै।

थारूहरू वर्षोंको पहाडेहरूको दमन, अत्याचारबाट मुक्ति चाहन्थे। थारूको बाजेले पहाडेहरूबाट सय रुपियाँ ऋण लिएको छ भने उक्त थारूको छोरा र नाति पुरस्तौसम्म त्यस पहाडेको घरमा सपरिवार कमैया बस्नु परेको पीडा, उक्त थारूको पुरस्तौ पुस्ताले त्यस पहाडेको घरमा रगत पसिना बगाउनु परेको पीडा, यसरी नै थारूको छोरीहरू १० र १२ वर्षको भए पछि ती पहाडेहरूले उनीहरूको घरमा काम गर्न एक प्रकारले किनेर लान्थे। त्यसलाई कम्लरी भनिन्थ्यो। ति कम्लरी हुनुको पीडा थिए थारूहरूको विद्रोह। आफ्नो घरमा थारूहरूलाई कमैया र कम्लरी राखेर ति पहाडेहरू काठमाडौं आएर पढेर कांग्रेस, एमाले, राप्रपाको टूल्यूला नेताहरू भए। मुक्ति पाउने आशाले टूलो संख्यामा थारूहरू माओवादी जनयुद्धमा सहभागि भए। माओवादीमा शहिद हुनेहरू मगर पहिले र थारू दोसोमा पर्दछन्। माओवादी द्वन्द्वकालमा चेक पोस्टहरूमा सेनाले गाडीमा थारूहरू छो भने सबै निस्क, सबै थारू माओवादी हो भनेर थारू समुदायलाई नै होच्याएर अपमान गर्थ्यो र अलिकति शका लागेमा गोलीले उडाई दिन्थे।

यी सबै सबै पीडाहरूबाट मुक्त हुनु र एउटा समृद्ध थारू समुदायको आकांक्षा बोकेर थारूहरू थरूहटको आन्दोलनमा होमिएका थिए। तर अरुलेला कुकुर बिरागो जस्तो हुने एमाले, कांग्रेस, माओवादी, राप्रपाको पहाडेहरू थारूहरूलाई अधिकार नदिनको लागि एकजुट भए। सबै डाङु पन्यु पहाडेहरूको हातामा भएको

हुनाले थारूहरूको सघन बसोबास रहेका कैलाली र कञ्चनपुरलाई प्रदेश न ७ को पहाडेहरू अखण्ड बनाए। यसको विरुद्धमा थारूहरूले पनि आन्दोलन चार्काए। यस्तैमा २०७२ सातन ३२ गते कैलालीको धनगढीमा थारूहरूले थरूहटको लागि वृहत आमसभा गरे तर अखण्ड पहाडेहरूले उक्त आमसभा आक्रमण गरे र थारूहरूलाई क्षति पुन्याए। यसको केहि दिनमा अखण्ड पहाडेहरूले कैलालीको टीकापुरमा थारूहरूलाई जितको उपलक्ष्यमा विजय जुलुस मनाउने कार्यक्रम राखे। उक्त विजय जुलुस सफल बनाउन एक दुई दिन अधि पहाडेहरूले मोटरसाइकल न्याली निकाले। पहाडेहरूको त्यो विजय न्याली र थारूहरूबीच कैलालीको दुगौली तरियामा भडप भयो। त्यस भडप पछि वातावरण तनावपूर्ण भएकाले प्रशासनले कैलालीको टीकापुर क्षेत्रमा कर्फ्यु जारी गर्न्यो।

२०७२ भद्रौ ७ गते दिउँसो १ बजे तिर पचास हजार भन्दा बढि थारूहरू गाउँ गाउँबाट टीकापुरमा जम्मा भए। त्यहाँ लागिरहेको कर्फ्युले पचासी हजार थारूहरूलाई रोक्न सकेन। पहाडेहरूको पुस्ती पुस्तीसम्मको अकल्पनीय अत्याचारबाट पीडित भएका थारूहरूले टीकापुरमा लागेको कर्फ्यु देखेनन्। पहाडेहरूले के सोचेको थिए भने कर्फ्युको नाम सुनेर डराएर नै कोही थारू पनि आउदैन होला भनेर त्यहाँ थोरै संख्यामा प्रहरीहरू राखिएको थिए। तर अत्याचार, पीडाले सीमा नाथेको थारू समुदाय ज्यान माया मारेर टीकापुर आए र त्यो दुखद घटना भयो। जहाँ ७ प्रहरीको दुखद मृत्यु भयो। टीकापुर घटनाको संक्षिप्त घटनाक्रम यहि हो।

यो घटना सुनियोजित हुँदै होइन, पहाडेहरूले थारूहरूलाई वर्षोंदेखि गरेको अमानवीय दमनले सृजना गरेको भवितव्य मात्र हो। त्यसैले यस घटनामा आरोपी सासद रेशम चौधरीलगायतका थारू नेताहरूलाई तोकिएको जन्मकैदको फैसला त्रुटिपूर्ण रहेको छ।

हुन त सम्मानित अदालतले गरेको फैसलालाई सम्मान गर्नु पर्दछ तर नेपालको कानुनको विकास र न्यायामुर्तिहरूको मनोविज्ञानिक विकासको इतिहास हेर्न हो भने सम्मान जार्दै जागैन। एउटै राजद्रोह घटनामा मुहिएका धर्मभक्त माथेमा, दशरथ चन्द, शुक्रराज जोशी, गंगालाल श्रेष्ठ, टंकप्रसाद आर्चाय आदि खुल्ला मज्चमा राणाशासन विरुद्ध मुर्दाबादको भाषण गर्ने श्रेष्ठ, माथेमा, चन्द, जोशी भन्नु नै पर्ने हो भने नेवारहरूलाई मृत्युदण्डको सजाय दिइन्छ। तर बाहुन भएके कारण टंकप्रसाद आर्चायलाई बाहुनको दुपी

काटी गाउँ निकाला गर्ने सजाय दिइन्छ। त्यहि मनोविज्ञानमा हुर्केको नेपालको कानुन र न्यायलयलाई कसरी निष्पक्ष भन्ने। रक्तपातपूर्ण राजनीतिक क्रान्तिको पृष्ठभूमिबाट आएका प्रचण्ड, केपी ओली, बाबुरामहरू न्यायको कठघरामा उमियाइन्छ तर मधेशी-थारूहरू उपर ब्रजपात गरिन्छ। राजपा नेपालका नेता, थरूहट आन्दोलनका प्रणेता, माननीय सासद रेशम चौधरीकोबारेमा सम्मानित कैलाली न्यायलयको जन्मकैदको फैसला दुर्भाग्यपूर्ण छ। हाइप्रोफाइल मुद्दा रहेकाले पेन्टुपर्ने नियतले फैसला आएको छ। हालै जिल्ला अदालतका माननीय न्यायाधीशहरूलाई माथिबाट प्रधान न्यायाधीशबाट कारबाही भइ बैझ्जत हुनु भन्दा लै जा जन्मकैद भन्ने मनोविज्ञानमा विकास हुँदै खेलमा आएको छ। जितबाटी आरोपितलाई थुन्न सकियो त्यति अब्बल हुइने र सहि फैसला मानिने मनोविज्ञान न्यायलयमा विकास हुँदै जानु न्यायलय प्रतिको सम्मान घट्टै जानु हो, जुन अत्यन्त दुःख हो।

यस्तो फैसला आउनुमा मधेशी-थारू प्रति राज्यको पैलाइवादको उपज पनि रहेको छ। सरकारले गठन गरेको लाल आयोगको प्रतिवेदन सार्वजनिक गरेको भए न्याय गर्न अदालतलाई सजिलो हुने थियो तर सरकारले त्यसो नगरेर मधेशी-थारूहरूलाई दमित गर्न खोजैके हो जुन अत्यन्त खेदजनक छ। सरकारवादी मुद्दामा सरकारद्वारा नै छानविनका लागि गठित आयोगको रिपोर्ट न्याय पक्षधर अदालतले पनि मान्यु पदर्थो। मानवअधिकार आयोग र एम्स्टी इन्टरनेशनलको रिपोर्टलाई पनि फैसलाको आधार बनाउनु पदर्थो। सय जना दोषी छुटिनु हुन तर एक जना पनि निर्दोष नपर्नु भन्ने नारा अब नेपालमा उपालमा उपालको उलिएको छ। अन्तमा सम्मानित कैलाली जिल्ला अदालतको फैसलाको सम्मान गर्दै पुनरावेदन र उच्च अदालत जानु नै अबको कानुनी विकल्प हो। त्यसबेलासम्म हामीले लाल आयोगको प्रतिवेदन दार्शनको गर्नु गराउन सक्नु पर्छ। तर राजनीतिमा कानुनी विकल्प मात्र र सबै थोक होइन, अदालत र न्यायमूर्ति अन्यायी राजनीतिक परिवर्तनको मुद्दाको निष्ठि हुन सक्छ, कानुन र ऐन त यथारिति पक्षधर हुने न हो, त्यसलाई पनि परिवर्तन फेरी राजनीतिले नै गर्ने हो। यस परिवर्तनमा देशका संस्कृत उत्पीडित जाति, समुदाय, क्षेत्र, वर्ग, लिङ्ग एकीकृत हुनुपर्दछ। पहिले विकासको आधार बनाउनु पदर्थो। यसको नेतृत्व राजाले गर्न सक्नु पदर्थ। यो एतिहासिक माग र आशापाले हो।

(मधेश दर्पण फिचर सेवा)

आज र भोलि लगानी सम्मेलन

काठमाडौं। अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन काठमाडौंमा चलिएको छ। भफ्ट ५ सय विदेशीहरूले सहभागिता जनाएको यो लगानी सम्मेलनमा सरकारले ३ करोडभन्दा बढी खर्च गरेको छ। पहिले पहिलेजस्तै यो लगानी सम्मेलनमा लगानीको आश्वासन आज्ञाने, पैसो दिने बेलामा विदेशीले कुटी निफिको रिस्ति कार्यमाला राजनीतिक विकासको द्वारा लगानी सम्मेलनमा भरिएको छ। यो रिस्तिमा कसरी वैदेशिक लगानी भित्रिएला र ?

लगानी सम्मेलन त सकिन्छ तर वास्तविक लगानी मैत्री वातावरण बन्नेमा विश्लेषकहरू आशाका गरिरहेका छन्।

उद्घाटन मन्त्री पनि बनाउने कि ?

काठमाडौं। मन्त्रिपरिषद पुनर्गठनको होमवर्क चलिएको छ। हुन त ओली निर्णयपरिषदको वर्षदिवन बालुवामा पानी हालेजस्तो निताजाहीन भइसकेको छ। जे भयो, गफ भयो, भाषण भयो, उद्घाटन भयो, सबै भयो। भएन त खाली विकास निर्माण र आमसर्वाधारणेले सुशासन देखा भएन पाएनन्। ओलीभन्दा देशभक्त कोही छैनन् भएन दुई तिहाई बहुमत दिएर बनेको

ओली सरकार, जाता हेरे पनि विभेद, निषेद र नेकपाकरणमात्र हो। गाउँपालिकासम्म सिंहदरवार त पुग्यो, सिंहदरवारमा हुनेजितकै प्रष्टाचार मय बनेको छ। तैपनि मन्त्री, सांसदवरू भाषण उद्घाटन गरिरहेको छन्। यो पुनर्निर्णयमा प्रधानमन्त्री ओलीले उद्घाटन मन्त्रालय र मन्त्री नियुक्त गरिएदै जे जिते उद्घाटन भाषण गर्नुपर्ने हो उसेले गर्ने थियो।

खेलफूढ

एएफसी यू-२३ च्याम्पियनसिप छनोटमा नेपाल जितबिहीन

सन २०२०मा थाइल्यान्डमा आयोजना हुने एएफसी यू

नवनियुक्त अध्यक्ष भट्टराईले लिए सपथ

चलचित्र विकास बोर्डका नवनियुक्त अध्यक्ष केशव भट्टराईले सोमबार पदभार ग्रहण गरेका छन् । निर्वतमान अध्यक्ष निकिता पोडेलले राजीनामा दिएपछि केही समय रिक्त रहेको पदमा मन्त्रिपरिषद् बैठकले गत बिहीबार फिल्म अभिनेता तथा निर्माता भट्टराईलाई नियुक्त गरेको थियो ।

भर्डौ साढे तीन दशकदेखि फिल्म अभिनय तथा निर्माणमा सक्रिय भट्टराईको स्वागतमा बोर्डले सोमबार एक कार्यक्रम आयोजना गर्यो । कार्यक्रममा नवनियुक्त अध्यक्ष भट्टराईलाई आफू सर्वे नेपाली चलचित्र क्षेत्रको श्रीदृष्टिमा कठिबद्ध रहेने प्रतिबद्धता व्यक्त गरे । विगतमा केंके भए, अब त्यस्तो हुनेछैन् उनले भने, 'म चलचित्र क्षेत्रको विकासमा लगिएर्नेछु । मप्रति सम्पूर्ण चलचित्रकर्मीले ठूलो

आशा र भरोसा राख्नुभएको छ । म कुनै पनि हालतमा त्यो भरोसा तोड्नेछैन ।'

उनले आफूले राष्ट्रिय चलचित्र नीति र बक्स अफिस प्रणालीको पूर्ण कार्वान्यवनलगायतका विविध कार्यालाई प्राथमिकतामा राखेको बताए । 'मैले धेरै काम गर्नु छ, मसँग थुपै कार्योजना छन् ।' उनले भने, 'म काम गर्न आएको हुँ, नेपाली चलचित्रको हितका खातिर जस्तोसुकै परिस्थितिसँग जुन पनि तयार छु ।' उनले फिल्मसँग सञ्चित सबै संघसंस्थासँग समन्वय गरी अधि बढ्ने बताए । नवनियुक्त अध्यक्ष भट्टराईलाई चलचित्र निर्माता संघका अध्यक्ष आकाश अधिकारीलगायतका चलचित्रकर्मीले उपलब्धिमूलक कार्यकालको शुभाकामना व्यक्त गरेका थिए ।

यात्राको ट्रेलर सर्वाजनिक

यात्रा- द म्युजिकल भ्लगको ट्रेलर सार्वजनिक भएको छ । नवनिर्देशक सम्प्राट शाक्य निर्देशित फिल्मको सोमबार राजाधानीमा प्रेसमिट गरी ट्रेलर प्रदर्शन गरिएको हो । केशव भट्टराई, सुशील पोखरेल, विजयकुमार श्रेष्ठ, सर्जुनमान लिगललगायतको संयुक्त निर्माणमा बनेको फिल्मको ट्रेलरमा कमेडी, लभ र सोसियल ड्रामा समेटिएको छ । चैत २९ गते प्रदर्शन हुने फिल्ममा सलिनमान बान्याँ, मालिका महत, प्रकाश अधिकारी, सलोन बस्नेत, जाहान्वी बस्नेत, राजाराम पौडेल, रेआर राई, विशाल कटुपाल, प्रेक्षा बजार्यलगायतका कलाकारले अभिनय गरेका छन् ।

कार्यक्रममा फिल्मका प्रस्तुतकर्ता भट्टराईले यात्रा पूर्ण मनोरञ्जनाक फिल्म भएको बताए । त्यसेगरी, अर्का निर्माता पोखरेलले दर्शकको

समाज सेवामा अभिनेत्री उषा

बाटोबाट त उनले नेशनल अवार्ड हात पार्न सफल भएकी छन् ।

परिवारको कान्छी छोरी भएर होला साने देखि चन्द्रले नकली नाचनाडैन मनपराउने, मिलनसार स्पेशल, स्पष्ट व्यवहारका कारण सुटिङ युनिटमा पनि उनको चर्चा हुने गर्द । समाजसेवा रुचि भएकी खनालले आफ्नो जन्मदिनको अवसर पारेर केही दिन अधि ललितपुर कुमुनीमा रहेको नेपाल स्नेही काख्मा रहेका मनोरोगीलाई खाना खुवाउनुका साथै अन्य सहयोग गरेकी छन् । उनले त्यहाँ रहेका ३५,४० जना मनोरोगी र बालबालिकालाई खाना खुवाएर आफ्नो जन्मदिन मनाएकी हुन् । सुटिङबाट उप्रेको समय विभिन्न समाजिक कार्यमा खर्चने उनको चाहना छ ।

कपोरेट

रुदीखोला 'ए'को व्यावसायिक उत्पादन सुरु

कास्की र लमजुङको सीमामा पर्ने ८ दशमलव ८ मेगावाट क्षमताको रुदी खोला 'ए' जलविद्युत आयोजनाले व्यावसायिक उत्पादन सुरु गरेको छ । आयोजना गत असोजमै निर्माण सम्पन्न भए पनि व्यावसायिक रूपमा विद्युत उत्पादन भने अहिले आएर मात्र सुरु भएको हो । आयोजनाबाट उत्पादित विद्युत राष्ट्रिय प्रसारण लाइनमा जोडिएको आयोजनाका प्रोजेक्ट म्यानेजर सरोज भट्टराईले बताए । परीक्षणका सबै प्रक्रिया र चरण पूरा गरेपछि उत्पादित विद्युत राष्ट्रिय प्रसारण लाइनमा जोडिएको हो । आयोजनाले प्राधिकरणलाई १५ दिन विद्युत निःशुल्क दिएको थियो । आयोजनाको क्षमता ८ दशमलव ८ मेगावाट भए पनि सुख्खा मोसम भएका कारण अहिले खोलामा पानीको बहाव कम हुँदा आयोजनाले आधा क्षमतामा मात्र उत्पादन दिइरहेको छ । वर्षात्मा भने पूरी क्षमतामा उत्पादन हुने अयोजनाका प्रोजेक्ट म्यानेजर भट्टराईले बताए । उनका अनुसार विद्युत्गृहमा जिडित ४ दशमलव ४ मेगावाटका २ वटा पेट्टन टर्बाईन दुवै सञ्चालनमा छन् ।

रुदीखोला 'ए' जलविद्युत आयोजनाको ०६९ माघ २८ मा नेपाल विद्युत प्राधिकरणसँग विद्युत-सम्बन्धी (पिपिए) भएको हो । आयोजनाको हिउंदमा ८ रुपैयाँ ४० पैसा र बर्खायाममा ४ रुपैयाँ ८० पैसामा पिपिए सम्बन्धी भएको छ । विद्युत्गृहदेखि सबस्टेसनसम्म ३ दशमलव ८ किलोमिटर लामो ३३ कैमीको डबल सर्किट ट्रान्समिसन लाइन आयोजना आफैले निर्माण गरेको प्रोजेक्ट म्यानेजर भट्टराईले बताए । आयोजनाको लागत १ अर्ब ६० करोड रुपैयाँ रहेको प्रोजेक्ट म्यानेजर सरोज भट्टराईले बताए । जसअनुसार प्रतिमेगावाट लागत १८ करोड १८ लाख रुपैयाँ रहेको छ । आयोजना निर्माण सम्पन्न मिति गत असार रहे पनि भूकम्प, नाकाबन्दी, बाढीपहिरोलगायतका समस्याले ढिला भएको उनले बताए ।

आइएमई लाइफ इन्स्योरेन्सको थप दुई शाखा

आइएमई लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनीले दाढको धोराही र सल्यानको शारदा नगरपालिका-१, श्रीनगरबाट सेवा सञ्चालन गरेको छ । कम्पनीले सञ्चालन गरेको दुवै शाखाको नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका उपाध्यक्ष तथा आइएमई रुपपका अध्यक्ष चन्द्रप्रसाद ढकालले उदाटन गरेका हुन् । उदाटनका अवसरमा अध्यक्ष ढकालले करिब २० वर्षअधिको विशेष प्राथमिकताका साथ दाढमा आइएमई रुपपका विभिन्न सेवा प्रदान गर्दै आएको बताए । सेवाग्राहीलाई सबै प्रकारका वित्तीय आवश्यकता परिपूर्ति गर्दै जाने रुपपको उद्देश्यअनुस्प आइएमई लाइफ इन्स्योरेन्सले हाल ६७ शाखामार्फत विभिन्न १० योजना बजारमा ल्याएको छ । कम्पनीले सरल आवधिक, बालशिक्षा, आजीवन नगद फिर्ता, साढे तीन गुण रक्षावरण, नगद फिर्ता तथा आजीवनलगायतका बिमा योजना ल्याएको छ ।

आइएमई लाइफ इन्स्योरेन्सले हाल ६७ शाखामार्फत विभिन्न १० योजना बजारमा ल्याएको छ । कम्पनीले सरल आवधिक, बालशिक्षा, आजीवन नगद फिर्ता, साढे तीन गुण रक्षावरण, नगद फिर्ता तथा आजीवनलगायतका बिमा योजना ल्याएको छ ।

सिद्धार्थ बैंकको प्लाटिनम बचत खाता

सिद्धार्थ बैंकले प्लाटिनम बचत खाता सञ्चालनमा ल्याएको छ । ग्राहकलाई सरल र सहज रूपमा नवीनतम वित्तीय सेवा उपलब्ध गराउने उद्देश्यले आकर्षक सुविधासहित नयाँ बचत खाता सञ्चालनमा ल्याएको बैंकले जनाएको छ ।

विभिन्न आकर्षक सुविधा उपलब्ध हुने खातामा वार्षिक ६.५ प्रतिशत व्याजदर प्रदान गरिने बैंकले बताइएको छ । खाता खोल्दा सिद्धार्थ बैंकको डेबिट कार्ड प्रयोग गरी देशभर रहेका जुनसुकै बैंकको एटिएमबाट रकम फिक्वा अतिरिक्त शुल्क लानेहेँन ।

यसै देशभर रहेका ४५ भन्दा बढी युएनओ साफेदार केन्द्रमा ४० प्रतिशतसम्म छुट प्राप्त गर्न सकिने युएनओ क्रेडिट कार्ड निःशुल्क उपलब्ध गराइने बैंकले जानकारी दिएको छ । देशभर रहेका १ सय ४६ शाखाबाट वा अनलाइनबाट प्लाटिनम बचत खाता खोल्न सक्ने बैंकले जनाएको छ ।

ग्लोबल आइएमई र नेपाल लाइफबीच बैंकास्योरेन्स

ग्लोबल आइएमई बैंक र नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनीबीच बैंकास्योरेन्ससम्बन्धी सहमतिपत्रमा हस्ताक्षर भएको छ । सहमतिपछि ग्लोबल आइएमई बैंकका सबै शाखामार्फत नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनीको जीवन बिमा योजना खरिदका साथै जीवन बिमासम्बन्धी सम्पूर्ण सेवा प्राप्त गर्न सकिनेछ ।

ग्लोबल आइएमई बैंकका सहायक महाप्रबन्धक सुरेन्द्रराज रेग्मी र नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्सका नायव प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सन्तोष प्रसाईले सोसम्बन्धी सहमतिपत्रमा हस्ताक्षर गरेका हुन् । बैंकले सबै क्षेत्र र वर्गसम्म बैंकिङ सेवाको पहुँच पुर्याउने उद्देश्यले हालसम्म १३४ शाखा, १५ राजस्व संकलन काउन्टर, १४२ एटिएम, ९ एक्सटेन्सन काउन्टर तथा १२१ शाखारहित बैंकिङ सेवा र नेपालबाहिर ३ प्रतिनिधि/सम्पर्क कार्यालयमार्फत बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आइएमई लाइफ इन्स्योरेन्सले हाल ६७ शाखामार्फत विभिन्न १० योजना बजारमा ल्याएको छ । त्यसै बैंकले अत्यधिक प्रवित्रियुक्त भाइबर बैंकिङ, मोबाइल बैंकिङ तथा इन्टरनेट बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आएको जनाएको छ । विनाधितो १५ लाख रुपैयाँसम्म प्रोफेसनल कर्जा प्रदान गर्दै आइएमई लाइफ इन्स्योरेन्सले स्थापना गरेको थिए ।

